

Els representants de CCOO de banca

/ Jesús Ciscar

Tampoc no s'ha creat encara la comissió tripartita administració-bancs-treballadors prevista en el decret i que CCOO reclama des de l'endemà de la seva publicació. Ha passat un any i encara no ha tingut lloc a pesar de les nostres protestes.»

Eugenio Burriel, en la reunió mantinguda amb els representants de CCOO es queixà de la manca de col·laboració dels distints estaments interessats en el tema.

Per al governador hi ha ocasions en què els treballadors no faciliten el treball de la policia, per exemple no col·locant un cartell, previst a l'efecte, una vegada els atracadors han marxat de la sucursal.

«És cert que, de vegades, el nerviosisme propi d'aquestes situacions ens ha conduït a errors com aquest. Però també nosaltres podríem criticar alguns aspectes de l'actuació policial. Creiem que aquesta no actua sovint amb la necessària prudència; per exemple arribant al banc atracat fent sonar les sirenes o uniformats i amb les armes a la mà. Pensem que seria convenient la participació d'especialistes que sabessin tractar amb els atracadors, una major professionalització, en definitiva. Cal tenir en compte que la reacció lògica d'un atracador no és una altra que agafar immediatament un ostatge, amb la qual cosa es posa en perill sempre la vida d'algú.

Nosaltres, en aquest aspecte, hem formulat al delegat del govern una sèrie de propostes i ell, per la seua banda, s'ha compromès a recordar a les forces d'ordre públic com ha de ser la seua actuació i a estudiar les nostres propostes.»

Vicent PARTAL

El passat dia 25, Vicente Enrique Víctor Aucejo, director de la sucursal a València de Banco General, moria en el transcurs d'un atacament. Els empleats dels bancs realitzaven dies després un atur simbòlic de deu minuts, com a protesta per la manca de seguretat al seu treball, i una delegació del sindicat Comissions Obres, formada per Josep Duart, Josep Soriano, Salvador Puchades i Antoni Rodilla —membres de l'executiva comarcal de banca—, s'entrevistava amb el delegat del govern central, Eugenio Burriel, per exposar-li les seues reivindicacions; reivindicacions que explicaven a EL TEMPS, instants després d'acabada l'entrevista al Palau del Temple.

«Ens hem entrevistat ara amb el delegat del govern perquè el fet del dia 25 són suficientment greus perquè s'hagen de prendre mesures ja inajornables. Ha de canviar la concepció que tenen els bancs: protegir sobretot els diners, i

La bossa i la vida

La seguretat dels bancs, qüestionada pels treballadors

han d'acostumar-se a protegir tota l'entitat com una unitat física.»

L'augment dels atracaments ha estat espectacular a València, durant els darrers anys. L'any 1972 n'hi hagué setanta-cinc. L'any passat van ser-ne cincents cinquanta-quatre.

Curiosament, i en contrapartida, la mitjana del botí dels atracadors s'ha vist reduïda. En 1978 era d'un milió tres-cents seixanta mil pessetes i avui, normalment, un atracador se'n va del banc amb set-centes mil pessetes només a la butxaca.

«Les entitats bancàries no han sabut dotar-se d'unes mesures racionals de seguretat. Fins i tot, incomplixen els decrets de juliol de 1984, que en con-

templaven unes de mínimes, com són l'existència de càmeres de filmació adequades, la connexió de les sucursals a circuits d'alarma, l'obertura retardada de les caixes fortes i la instal·lació de cristalls antibala al departament de caixa.

Aquesta darrera mesura no serveix pràcticament de res, ja que els atracadors poden amenaçar l'empleat que queda dins el recinte blindat, usant com a ostatges els qui no ho estan; i les altres, quan s'han complert, s'ha fet en molts casos amb un material tan dolent que, per exemple, hi ha hagut ocasions en què, revisades les imatges després de l'atacament, no s'hi ha pogut veure res, de tan malament que s'havia filmat.

Eugenio Burriel s'ha compromés també a informar el ministre de l'Interior, José Barrionuevo, de l'entrevista i especialment de la demanda de la constitució urgent de la comissió tripartita d'estudi de les mesures de seguretat; a la convocatòria en qualsevol dels casos d'una reunió d'aquest caire a la ciutat de València i, finalment, a adreçar-se de nou als bancs per recordar-los l'obligació que tenen d'instal·lar les mesures de seguretat previstes en el decret de juliol del 84.

«També ens ha demanat col·laboració, en el sentit de facilitar-li informació sobre aquelles entitats que incompleixen les normes de seguretat.»

Un incompliment que, al País Valencià, sembla que és especialment important, ja que es troba per damunt de la mitjana d'atracaments de l'estat i molt per damunt de la que és general a Europa. Sobre aquest aspecte de la qüestió, les denúncies dels sindicalistes adquireixen una especial duresa:

«S'han preocupat més per assegurar-se els diners que per qualsevol altra qüestió. Al Principat, on s'han superat inclús les mesures mínimes amb la instal·lació de dobles por-

tes d'accés i detectors de metalls, els atracaments han disminuït en un trenta o un quaranta per cent. Mentrestant, ací al País Valencià pots trobar-te amb sucursals, especial-

ners per empreses pertanyents al mateix banc.»

EL TEMPS intentà parlar amb representants de les entitats bancàries, entre els quals hi ha el degà de la plaça, Miguel Monleón

vist-i-plau de les direccions respectives».

Amb tot, el problema ha ultrapassat els límits purament laborals i s'ha escampat pel terreny polític. Fins i tot, algun periòdic ha

L'augment dels atracaments ha estat espectacular

ment als pobles, que són només una casa i un taulell.

Especialment la situació es dolenta en aquells bancs o caixes que tenen un alt nombre de sucursals. Potser pensen que els ix més a compte perdre els diners dels atracaments que els que els costarien les instal·lacions de seguretat. I cal dir que hi ha bancs que tenen assegurats els di-

Novejarque, però sempre ha trobat la mateixa actitud. Una negativa a parlar, basada en el fet que no hi ha un plantejament comú de tots ells sobre el problema. Aquesta actitud és vista des dels sindicats com una prova més del sucursalisme de les direccions de València respecte a les centrals.

«Els bancs valencians són incapaços de prendre cap decisió, si no és amb el

oferit les seues pàgines al sindicat CCOO, amb l'única condició que s'atacàs el govern socialista.

«Som conscients que aquest és un tema que està manipulat per la dreta, i per això volem deixar clar que els autors dels atracaments solen ser gent marginada i víctimes de l'atur i el consumisme. Oblidar això seria desviar-se de la realitat.»

Aquest estiu...

"No torneu cremats"

Durant les vacances exigiu el compliment exacte dels serveis i qualitats que contracteu (categoria i ubicació d'hotels i apartaments, transports, excursions, menjars...) Si no compleixen, no ho dubteu: reclameu.

Informeu-vos sobre els vostres drets en les ASSOCIACIONS DE CONSUMIDORS I L'OMIC

Oficina d'Informació i DEFENSA del CONSUMIDOR • Tel. 3511237

Excm. Ajuntament de València

• Associació Ciutadana de Consumidors • Associació de Consumidors del País Valencià • Unió General de Consumidors • Associació Valenciana d'Ames de Casa i Consumidors • Ames de Casa de Tyrius • Cooperativa Consum • Ames de Casa d'Aitana